

Kaper op de kust!

‘Miauw ... miauw’, klinkt het uit de lucht. Ik kijk op. Niet eens heel hoog boven de ceder zweeft een donker silhouet met brede, afgeronde vleugels. Een beeld dat al sinds mensenheugenis te zien moet zijn geweest boven de Nederlandse bossen.

Toch zit ik nu gewoon in Leiderdorp in de tuin! Waarom denkt deze typische bosbewoner iets van zijn gading te vinden in een woonwijk? Waarschijnlijk muizen en mollen, de voornaamste voedselbron van onze meest talrijke roofvogel: de buizerd. Na jarenlange

decimering door jacht en vergiftiging gaat het hem nu gelukkig voor de wind. Tussen 1998 en 2000 bestond de Nederlandse broedpopulatie uit 8000 tot 10.000 paren. ‘Mijn’ buizerd verdwijnt intussen, gebruik makend van de thermiek, steeds hoger schroevend uit het zicht. Een buitenlander op trek, wellicht. De Nederlandse buizerd is standvogel. Flexibel als hij is heeft hij geaccepteerd dat uitgebreide bosgebieden in Nederland schaars zijn en neemt hij ook genoegen met kleine bosjes, parken en boomrijen. Ook in Leiderdorp! Vorig jaar heeft een paartje gebroed in een rijtjesboom langs de A4, ter hoogte van de woonboulevard. Dit jaar broedt hij waarschijnlijk in een park.

Blijkbaar vindt hij hier voldoende voedsel, zo nodig zijn basispakket aanvullend met o.a. amfibieën, insecten, regenwormen en, ja, ook soms een jonge vogel. Overigens is een volwassen vogel die binnen de bebouwde kom wordt geslagen vrijwel altijd het slachtoffer van een sperwer, een snelle jager die kleiner en aanzienlijk wendbaarder is dan de buizerd. Liever dan op zijn voor de snelle jacht te logge vleugels achter vergeefse prooien aan te jagen neemt hij er zijn gemak van langs snelweg of spoorbaan. Daar zit hij op zijn uitkijkpost, een paaltje of hek, en aast op verkeersslachtoffers.

Overigens kun je een buizerd ook spotten door te letten op het gedrag van andere vogels, vooral meeuwen. Regelmatig vliegen er groepen lawaaierige meeuwen boven Leiderdorp. Het gekrakeel kan dan worden veroorzaakt door een ordinaire onderlinge ruzie. Maar soms gebeurt het dat je te midden van de lichtgekleurde meeuwenlijven een donkere gedaante ziet zweven: jawel, een buizerd, die gelaten probeert zijn weg te vervolgen tussen de zwenkende en op hem neer duikende meeuwen, als een trage bommenwerper die belaagd wordt door een troep snelle jachtvliegtuigen. Ook zwarte kraaien, kauwen en eksters sluiten zich graag aan bij zo’n troep stalkers. Die weten ook maar al te goed dat de buizerd bij de voedselvergaring hun concurrent is en bovendien ook niet zal schromen zich te vergrijpen aan hún jongen.

Al met al maakt alle tumult ook andere mogelijke buizerd-prooien erop attent dat er een kaper op de kust is!

Tekst: Tineke Sommeling

Foto: Adri de Groot (Vogeldagboek.nl)

Onderschrift foto: Buizerd, op de wind en voor de wind!

